

З ЧИСТОГО АРКУША

Хіба для Господа є щось трудне?

Бут. 18, 14

Перше січня. Новий-новісінський рік. Це пора, коли ми думаємо про те, що могли би змінити. Цього року, замість того щоб скласти нашвидкуруч список обітниць, які ми, найімовірніше, забудемо ще до лютого, нам, напевно, треба застосувати зовсім новий підхід. Саме час, щоб кожен з нас запитав себе: «Що я хотів би змінити цього річ?».

Посидь з цією думкою десять хвилин. Зажди, коли заговорить твоє серце, а тоді... піднеси його до Ісуса в молитві: «Господи, прийди. Покажи мені шлях». Я часто запитую Бога, якою буде «тема» мого нового року: «Ісусе, якою буде тема цього року?».

З цього запитання я починаю січень, і воно вже не раз чудесним чином рятувало мене. Зазвичай Ісус каже одну просту річ. Одного разу я почув «Любов». Увесь той рік я відчував потребу повернутися до простої правди любови. Іншого разу цим словом було «віднова», і я взяв коротку відпустку та спробував знайти так потрібну мені віднову.

Спитай Ісуса: «Господи, якою буде тема цього року?» – і коли Він заговорить, запиши її! Помісти цей запис на видноті, щоб часто бачити його. І ще: пиши дуже великими літерами.

ЯКА МЕТА?

Задовго до того, як Бог заклав підвалини землі,
Він мав нас на думці і зосередив на нас свою любов,
щоб ця любов зробила нас святими й бездоганними.

Див. Еф. 1, 4

Ми робимо фізичні вправи, тому що хочемо стати сильнішими; ми п'ємо вітаміни, сподіваючись бути здоровими; ми ходимо на мовні курси, щоб вивчити нову мову. Ми подорожуємо, шукаючи пригод; працюємо, сподіваючись жити в достатку; і любимо почасти тому, що сподіваємося на взаємність. Тож навіщо нам християнство? Як християнство має вплинути на того, хто прагне бути християнином і бажає прожити життя як християнин?

І від того, як ти відповіси на це запитання, залежить дуже багато. Це те переконання, що сформує твої погляди на все решта. Воно сформує твоє розуміння мети Євангелія; воно сформує твоє розуміння того, якими є наміри Бога, коли йдеться про людське життя. Що християнство мало б учинити з людиною?

Бог своєю любов'ю хоче зробити людей святими і бездоганними. Бути святими і бездоганними – це саме те, чого жадаєш і ти.

Ісусе – чи справді я вірю в це? Яким я бачу Твій справжній намір щодо мого життя? Покажи мені його, Господи.

ЗЗАДУ І СПЕРЕДУ

Ти ззаду й спереду мене оточуєш,
кладеш на мене Твою руку.

Пс. 139, 5

Чому після гріхопадіння Бог прокляв Адама та Єву порожнечю, яку ніщо не могло заповнити? Хіба життя у світі після вигнання їх із Саду не було досить важким? Виглядає це недобре. Навіть жорстоко.

Він це зробив, щоб їх урятувати. Бо, як ми всі знаємо, їхнє серце змінилося після гріхопадіння. Щось пустило глибоке коріння їм у душу – ота недовіра до Божого серця і рішення жити так, як їм заманеться. Тож Бог мусив завадити їм. З любови Він спинив усі їхні даремні спроби, аж поки, знемагаючи від ран і болю, вони не прийшли до Нього за порятунком.

Ісус мусить і тобі ставати на заваді. Твоєму контролю і приховуванню; твоєму способу вгамувати біль у своєму нутрі. В іншому разі ти, шукаючи порятунку, ніколи вповні не звирішся Йому. О так, ти можеш попросити в Нього квиток на небо, коли помреш. Але в нутрі твоє серце й надалі залишається розбитим, далеким від того Єдиного, хто може тобі допомогти.

Тому ти побачиш ласкаву й тверду руку Бога у своєму житті, що оточує тебе ззаду і спереду. Щоразу, коли ти прагнеш жити життям окремо від Нього, Він руйнує твої плани, твій «спосіб життя», який взагалі не є життям.

Як Бог обмежував тебе «ззаду і спереду», перешкоджаючи планам, які ти мав у житті?

СЕРЦЕ ДЛЯ ЙОГО ЦАРСТВА

Усе Він створив гарним у свій час,
та й вічність Він вклав їм у серце.

Проп. 3, 11

Тебе сотворено задля віднови всього. Бог дав тобі серце для свого Царства – не для примарних примх високих небес, а для пронизливої реальности світу, сотвореного на-ново. Це одна з тих дуже важливих речей, яку ти можеш дізнатися про себе. Чи ти знаєш це про себе? Коли востаннє ти говорив собі, дивлячись вранці у дзеркало: «Доброго ранку, чи є в тебе серце для Царства?». Це пояснить стільки всього; і стане тобі у такій великій пригоді. Це пояснить твій гнів і всі твої залежності. Це пояснить твоє волання про справедливість, а також чимраз більшу безнадію, відчай, цинізм та поразництво.

Якщо ти вислухаєш з добротою і співчуттям свою душу, то почувеш таке дорогоцінне відлуння надії, яке ледве зможеш передати словами, – надії несамовитої, яку заледве можеш прийняти. Бог вклав її туди. Також Він вдихнув ту саму обітницю в землю; це той шепіт, який долинає до тебе, коли палає золотом небо. Але, звичайно, таємниця твого горя і розгадка мук землі одна й та сама – ти тужиш по Царству Божому. Ти чекаєш на Божу обітницю віднови всього сущого.

Ісусе – віднови мою надію цього року. Віднови мою надію, що Ти оновиш усе, зокрема і моє життя.

ОДНОГО РАНКУ

Ми, що по саме своє життя прибігаємо до Бога,
маємо всі підстави схопити обіцяну надію
обом руками і ніколи не відпускати її.
Це незламний духовний якір життя.

Див. Євр. 6, 18-19

Надія й обітниця відновити всі речі засіяна у твоєму серці – свідомий ти цього чи ні. Це єдина досить сильна, осяйна і славна надія на те, що вдасться здолати нещастя цього світу.

Одного ранку ти прокинешся і побачиш, як світло сонця пробивається через штори. Ти почувеш спів птахів у саду; вітерець прижене до тебе розкішні пахощі літа. Розплющивши очі, ти відчуєш, що твоє тіло здається молодим і здоровим. Болісні, тривожні думки не прибіжать до тебе; ти збагнеш, що твоя душа також молода і здорова. Коли ти підведешся, щоб оглянути свою залиту світлом спальню, до тебе долине сміх і дзюркотіння води, і тоді ти будеш знати – на тебе чекає чудовий день.

Тільки ця надія може стати якорем у твоїй душі. Відно ва усього, і зокрема тебе, це єдина досить сильна, осяйна і славна надія на те, що вдасться здолати нещастя цього світу.

Тому хапайся за неї тепер усім своїм еством.

Тепер зачекай трохи й помрій. Які три речі ти насамперед хочеш зробити, коли малюєш у своїй уяві перші кілька хвилин свого відновленого життя? Кого ти захочеш побачити?

ЗОЛОТА ЩЕДРИСТЬ

Немов світ уранці, коли сходить сонце,
безхмарного ранку, від його проміння
попід россою вийшла з землі трава.

2 Сам. 23, 4

Що змушує прокидатися твоє серце? Бо те, що пробу-
джує твоє серце, заслуговує на увагу.

Згадай про сонце – про все те щедре сяйво, яке воно виливає на тебе, про все те немислиме золоте щастя. І воно лється щодня, на всю нашу планету. Воно насичує світ, зігріваючи землю, ростячи врожаї на полях, що мовчки підносяться вгору, спонукаючи птахів виспівувати щодня у світанкову пору. Воно купає все у світлі, яке дає нам змогу споглядати й радіти, жити, працювати й досліджувати. Яким же даром є те сонячне світло – що приходить до нас і відходить. Я люблю уставати в ранішній сутині і молитися аж до світанку. Коли я відчуваю, що наближаюся до Бога, у кімнаті стає ясніше, і духовне повітря очищується навколо мене. І коли я кажу «амінь», золоте яскраве світло світанку заповнює кімнату, як Божа присутність.

Зупинися і просто помовч хвилину. Нехай присутність Бога оточує тебе, бо Він завжди з тобою. Нехай Його любов прийде до тебе знову, коли ти просто заспокоїшся в Його присутності. Його любов – це як сонячне світло в наших серцях.

СЕРЦЕ, ЩО ЖАДАЄ ВІДКУПЛЕННЯ

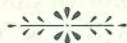
Тож через Нього ви у Христі Ісусі,
який став нам мудрістю від Бога і оправданням,
і освяченням, і відкупленням.

1 Кр. 1, 30

У тебе є серце, що жадає відкуплення. Твоє серце Царства прагне віднови і примирення, справедливості, повернення всього, що було втрачене. Якого відкуплення прагне твоє серце на глобальному рівні? Які поривання наповнюють його? Чи твоє серце прихильне до окремої групи людей? Спільноти чи нації? Мистецтва чи науки? У тебе є дуже особливе прагнення до справедливості та відкуплення, і знай, що воно звершиться. Твоє серце мусить це знати – воно неминуче звершиться.

А якого відкуплення прагне твоє серце на особистому рівні – у взаєминах з сім'єю та друзями? Про що ти взиваєш у своїх нічних молитвах? О так, зустріти той день, коли алкоголь більше не катє твою сім'ю; коли її вже не руйнує наруга. Ні бідність, ні сором, ні психічна хвороба. У тебе є дуже особливе й незвичайне жадання – відкуплення тих, кого ти любиш. І, мій любий друже, те жадання дав тобі Бог, який поділяє його, і воно буде сповнене також.

Обітниця відкуплення, або відновлення справедливості, є ще однією з великих надій прийдешнього Царства.

Ісусе, я віддаю Тобі всіх, про кого дбаю, і все, що має для мене значення. Я звіряю все Твоїй любові, щоб моє серце знайшло в Тобі спокій.

ТВОЯ ПЕРША НАДІЯ

Бо я свідомий моїх щодо вас задумів, – слово Господне, –
задумів щастя, а не лиха, щоб забезпечити вам
надійне майбуття.

Єр. 29, 11

Віднова усього має стати твоєю найбільшою надією в тому ж сенсі, у якому Бог є твоєю Першою Любов'ю. Якщо це те, до чого прагнуть твої найсміливіші мрії, якщо ти не готовий у цю мить продати все, що маєш, і купити те поле, це значить, що свої надії ти покладаєш на щось інше. І так роблять майже всі.

Ти не можеш поступати далі у своїх пошуках палінгенезії, поки не визнаєш цього якомога чесніше. Палінгенезія – це грецьке слово, яке означає «віднову», що походить з двох кореневих слів: *palin* (знову) *genesis* (початок).

Якщо ти не скажеш щиро, на що покладаєш свої надії, то це означає, що тебе мотивує цікавість; це просто щось цікаве, а не порятунком, якого так відчайдушно потребує твоє серце. Ти чуєш про Віднову і думаєш сам до себе: «Ну так, звучить непогано; я ніколи не чув, щоб про це так говорили», – і продовжуєш свої відчайдушні пошуки Царства.

Запитайте себе: «Де в цей час моє серце Царства? Чи не клопоче воно мене? Що я тепер з ним роблю? Про що я фантазую?». (Простеживши, куди тебе ведуть фантазії, ти зможеш дізнатися, що відбувається з твоїм серцем Царства.)